

Klachtnummer 2025/112

Advies aan:

het bestuur van [bestuur] te [vestigingsplaats] (verder: het bestuur)

inzake

de klacht van [klaagster] (verder: klaagster), moeder van [leerling], leerling van [school] te [vestigingsplaats] (verder: de school).

I. Verloop van de klachtenprocedure

De landelijke klachtencommissie voor het algemeen bijzonder onderwijs (verder: de Commissie) heeft op 9 juni 2025 een klacht en het ingevulde klachtenformulier ontvangen. Daarnaast heeft zij op dezelfde datum een klaagschrift, opgesteld door mr. M.A. Patandin (verder: gemachtigde klaagster), ontvangen. De klacht is gericht tegen de school.

De Commissie heeft op 7 juli 2025 namens het bestuur en de school (verder gezamenlijk: verweerder) van mr. M.W.A. Scholtes (verder: gemachtigde verweerder) een verweer ontvangen.

Klaagster en verweerder zijn in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten tijdens een besloten hoorzitting op 14 juli 2025. Tijdens deze hoorzitting waren aanwezig:

- klaagster,
- gemachtigde klaagster,
- [rector], rector,
- [brugklascoördinator], brugklascoördinator,
- [bestuurssecretaris], bestuurssecretaris,
- gemachtigde verweerder.

II. Feiten en omstandigheden

In het schooljaar 2024-2025 heeft [leerling] de overstap gemaakt van basisonderwijs naar voortgezet onderwijs. Bij het kennismakingsgesprek bij aanmelding heeft klaagster verweerder geïnformeerd over de dyslexiebeperking die bij [leerling] is geconstateerd. Op de basisschool maakte [leerling] gebruik van hulpkaarten en audio. Klaagster heeft alle beschikbare informatie, waaronder een dyslexieverklaring, overgelegd aan verweerder.

Verweerder heeft op basis van de informatie besloten dat [leerling] kon worden toegelaten. Hij heeft zich daarbij laten leiden door de beschikbare informatie, waarin staat dat [leerling] geen hulp nodig heeft bij haar dyslexiebeperking. Verweerder heeft de inschatting gemaakt dat het dyslexieprotocol voldoende ondersteuning kon bieden aan [leerling].

[leerling] is na aanmelding en toelating gestart in de brugklas op de school. Gedurende het schooljaar bleek dat [leerling], vanwege haar dyslexie behoefte had aan meer en passender (auditieve) ondersteuning. Klaagster en verweerder zijn daarover in gesprek gegaan. Verweerder heeft op basis van het dyslexieprotocol digitale boeken ter beschikking gesteld, extra tijd gegeven en een leespen aangeschaft. Klaagster en verweerder hebben uitvoerig overleg met elkaar gehad over de gedane verzoeken, waarbij verweerder heeft aangegeven dat uitgaande van de ondersteuning die de school kan bieden, zoals ook verwoord in het dyslexieprotocol, school zich bovengemiddeld heeft ingespannen om zorg te dragen voor passende hulpmiddelen.

Klaagster heeft op 6 maart 2025 via haar gemachtigde een aanvullend verzoek bij verweerder ingediend. Dat verzoek hield in dat [leerling] ook tijdens het maken van toetsen gebruik kan maken van auditieve ondersteuning. Verweerder heeft het verzoek niet ingewilligd, waarna klaagster een klachtprocedure is gestart bij de Commissie.

III. Standpunt van klaagster

Klaagster stelt zich op het standpunt dat verweerder zijn zorgplicht schendt en dat [leerling] ongelijk is behandeld in strijd met artikel 1 en 5b van de Wet gelijke behandeling op grond van handicap of chronisch ziekte, en artikel 3.54 van het Uitvoeringsbesluit WVO 2020.

Klaagster had graag gezien dat [leerling] op het voortgezet onderwijs een fijne start had kunnen maken, rekening houdend met haar ernstige dyslexiebeperking. Ondanks de aangeboden hulpmiddelen blijft [leerling] extra ondersteuning nodig hebben. Het is voor [leerling] verwarrend, stelt klaagster, dat zij wel gebruik mag maken van auditieve hulpmiddelen tijdens het leren, maar deze niet mag gebruiken als zij toetsen moet maken. De situatie van [leerling] verdient maatwerk. Klaagster heeft een gebrek aan welwillendheid ervaren bij verweerder.

Het dyslexieprotocol wordt door school onvoldoende nageleefd. Zij heeft telkens zelf het initiatief moeten nemen om oplossingen voor de situatie van haar dochter te bereiken. [leerling] is onvoldoende begeleid tijdens het brugjaar door de dyslexiecoach. Klaagster had verwacht dat de dyslexiecoach meer specifieke handreikingen aan [leerling] zou geven. Ook heeft [leerling] geen uitleg gekregen over het omgaan met de digitale boeken. Klaagster is van mening dat verweerder een bevoegdheid heeft om af te wijken van het dyslexieprotocol en voldoende financiële middelen heeft om extra auditieve ondersteuning aan te bieden.

IV. Standpunt van verweerder

Verweerder heeft correct het dyslexieprotocol toegepast. Hij is niet verplicht meer ondersteuning te geven dan wat hij nu heeft gedaan in de situatie van [leerling]. De kaders en uitgangspunten, zoals weergegeven in het protocol zijn hier voor alle leerlingen leidend.

Verweerder heeft in samenspraak het Samenwerkingsverband en scholen uit de regio een dyslexieprotocol vastgesteld. In dat protocol zijn bewuste keuzes gemaakt hoe hij ondersteuning wil en kan geven aan leerlingen met dyslexie. Voor leerlingen met ernstige dyslexie zijn er elders in het samenwerkingsverband scholen die wel meer mogelijkheden bieden voor maatwerk aan dyslectische leerlingen. Daarmee is er in het samenwerkingsverband een dekkend netwerk voor passend onderwijs.

Naast basisondersteuning heeft verweerder binnen de mogelijkheden extra ondersteuning gegeven aan [leerling]. Verweerder heeft zijn keuzes in de situatie van [leerling] zorgvuldig gemaakt en afgewogen. Het dyslexieprotocol wordt in de nabije toekomst niet aangepast.

V. Overwegingen van de Commissie

De klacht van klagster bestaat uit twee klachtonderdelen: schending van de zorgplicht en ongelijke behandeling. De beoordeling van beide klachtonderdelen toetst de Commissie volledig op basis van alle beschikbare stukken in het procesdossier, wetgeving en alle omstandigheden die op de situatie van [leerling] betrekking hebben.

Beoordeling beide klachtonderdelen

De Commissie stelt vast dat verweerder een zorgplicht heeft om [leerling] passend onderwijs te bieden. Verweerder heeft een grote mate van beleidsvrijheid om invulling te geven aan zijn verplichting en de uitvoering daarvan.

Tijdens de hoorzitting heeft verweerder uitgelegd dat hij op basis van de informatie die klagster bij de aanmelding van [leerling] heeft versterkt geen belemmeringen zag om [leerling] toe te laten tot de school. Op basis van de overgelegde dyslexieverklaring en andere informatie van de basisschool, ging verweerder ervan uit dat hij [leerling] voldoende basisondersteuning kon geven, zoals hij in het dyslexieprotocol heeft vastgelegd. De toelatingsbeslissing van verweerder behoort tot de beleidsvrijheid van de school. Nu [leerling] met haar dyslexiebeperking is toegelaten tot de school, ziet de Commissie niet dat verweerder in strijd met artikel 1 en 5b van Wet gelijke behandeling op grond van chronische ziekte en handicap heeft gehandeld.

Hulpmiddelen bij dyslexie kunnen binnen het pakket aan basisondersteuning vallen. Verweerder heeft een dyslexieprotocol opgesteld dat bij klagster bekend was. Bij het vaststellen van een dyslexieprotocol heeft verweerder een discretionaire ruimte. Tijdens de hoorzitting heeft verweerder toegelicht dat hij ervoor heeft gekozen het dyslexieaanbod beperkt te houden. Hij heeft deze ruimte in samenspraak en afstemming met het Samenwerkingsverband en andere scholen in de omgeving ingevuld. Andere scholen in de regio bieden meer ondersteuning voor leerlingen met dyslexie. Deze werkwijze is de normale gang van zaken. Op de website van de school staat ook het schoolondersteuningsprofiel. In dit beleidsdocument staat dat verweerder een breed ondersteuningsprofiel aanbiedt. Klagster had hiervan op de hoogte kunnen zijn.

De Commissie stelt vast dat verweerder verschillende soorten hulpmiddelen ter beschikking heeft gesteld aan [leerling], zoals digitale boeken, extra tijd bij het maken van toetsten en een leespen. Verweerder heeft tijdens de hoorzitting aangegeven dat hij vanaf september van het schooljaar 2024-2025 de verzoeken van klagster heeft opgepakt. Verweerder is zich ervan bewust dat de audioboeken later in het schooljaar ter beschikking zijn gesteld. Verweerder was afhankelijk van de uitgever die op een laat moment aangaf geen audioboeken beschikbaar te kunnen stellen en vond dit zelf een vervelende situatie. De Commissie kan zich voorstellen dat het voor klagster vervelend is geweest om zelf continu initiatief te nemen. De Commissie leidt uit het procesdossier af dat verweerder zo adequaat als mogelijk op de hulpverzoeken van klagster is ingegaan.

Tijdens de zitting heeft klagster aangegeven dat verweerder al beschikt over het programma *Textaid* en de bijbehorende software. Het zou voor verweerder eenvoudig moeten zijn om dit programma ter beschikking te stellen aan [leerling], zodat zij haar toetsen met audio-ondersteuning kan maken.

Voorafgaand aan het besluit of een faciliteit wordt aangeboden, gaat een keuze. De Commissie herhaalt dat verweerder beleidsvrijheid heeft om zo'n keuze te maken en daarmee inkleuring te geven aan het opgestelde dyslexieprotocol. Dat verweerder mogelijk over voldoende financiële middelen beschikt om het programma beschikbaar te stellen is niet leidend in de beoordeling die verweerder mag maken. De Commissie kan zich voorstellen dat het voor verweerder een lastig proces is geweest, omdat voor hem, zoals hij tijdens de hoorzitting heeft aangegeven, de situatie van [leerling] relatief nieuw was. De handelwijze van verweerder richting klagster komt de Commissie niet onzorgvuldig voor.

Klagster heeft zich voor haar verzoek op artikel 3.54 Uitvoeringsbesluit WVO 2020 gebaseerd. De Commissie stelt vast dat het aangehaalde artikel is bedoeld in de situatie van specifieke voorzieningen bij eindexamen. Dat is in deze situatie niet aan de orde.

De Commissie acht, gelet op bovenstaande overwegingen, beide klachtonderdelen ongegrond.

VI. Het oordeel van de Commissie

De Commissie acht de klacht op beide klachtonderdelen ongegrond en ziet geen aanleiding om een aanbeveling te doen.

Aldus gegeven op 14 juli 2025 door mr. R.G.J. Geurts, voorzitter, M.H.A. Hermens en mr. P.H.M. Kanters, leden, in tegenwoordigheid van mr. L.J.L. Verberne als secretaris.